

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๒๓๐๐ - ๑๒๓๐๓ / ๒๕๕๕

ศาลฎีกา

วันที่ ๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี

โจทก์

ระหว่าง

นายมะกอร์หรือจูยมหรือคาริมแบล็ค-ดาโอะหรือดาโอ๊ะ ที่ ๑

ศาลฎีกา

นายอรรพานหรือฟาน บินอาแว ที่ ๒

นายมุฮามัดอันวัรหรือวา หะยิเต๊ะ ที่ ๓

นายอิดเรสหรือเย๊ะ เต๊ะ ที่ ๔

นายหามะ สือแมหรือแบมะหรือแบยา บ้านคูระ ที่ ๕

นายมะรอเซหรือเซะ ดาแม ที่ ๖

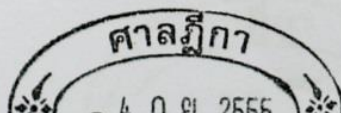
จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย อั้งยี่ ช่องโจร

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดปัตตานี	โจทก์
		นายอัลดอฮาซี สาและ	จำเลย
เรื่อง		ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	อั้งยี่ ซ่องโจร
ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดปัตตานี	โจทก์
		นายยุซุฟ มะมิง ที่ ๑	
		นายนุรดิน อาแว ที่ ๒	จำเลย
เรื่อง		ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	อั้งยี่ ซ่องโจร
ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดปัตตานี	โจทก์
		นายซูไฮมี ดาเล็ง ที่ ๑	
		นายอัลดุเลาะ กาโบะ ที่ ๒	จำเลย
เรื่อง		ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	อั้งยี่ ซ่องโจร

- ๓ -

โจทก์และจำเลยที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ ลงวันที่ ๑๖ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ศาลฎีกา รับวันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

คดีทั้งสี่สำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียก

โจทก์ทั้งสี่สำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ ๑ ถึง

ที่ ๖ เรียกจำเลยในสำนวนที่สองว่า จำเลยที่ ๗ เรียกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในสำนวน

ที่สามว่า จำเลยที่ ๘ และที่ ๙ และเรียกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในสำนวนที่สี่ว่า จำเลย

ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ตามลำดับ

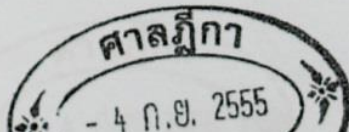
โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสี่สำนวนเป็นใจความว่า เมื่อระหว่างประมาณเดือน

สิงหาคม ๒๕๔๖ ทั้งเวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘

เวลากลางคืนหลังเที่ยง วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสิบเอ็ดกับพวกอีกหลายคนที่ยัง

ไม่ได้ตัวมาฟ้องร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยทั้งสิบเอ็ด

กับพวกร่วมกันเป็นสมาชิกของคณะบุคคลที่ใช้ชื่อว่า “ขบวนการกู้ชาติปัตตานี” หรือ

- ๔ -

“ขบวนการป็ออาร์เอ็นโคออดิเนต” ซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นอั้งยี่และกบฏเพื่อแบ่งแยกราชอาณาจักรไทยและยึดอำนาจปกครองในส่วนของจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลาบางส่วน อันเป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรไทย แล้วตั้งประเทศหรือรัฐขึ้นใหม่ที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง โดยสะสมกำลังพลและอาวุธ สมคบกันเตรียมการและวางแผนการเพื่อเป็นกบฏและเพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใด อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย ใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการฆ่า และพยายามฆ่าเจ้าพนักงานของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยมีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญบังคับรัฐบาลไทยให้กระทำหรือไม่กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และเพื่อสร้างความปั่นป่วนให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน ทั้งนี้ จำเลยทั้งสิบเอ็ดกับพวกเป็นสมาชิกของกลุ่มขบวนการดังกล่าวที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการก่อการร้ายและความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และจำเลยทั้งสิบเอ็ดกับพวกสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป จับกลุ่มปรึกษากันเพื่อจะกระทำการก่อการร้ายในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลาบางส่วน ซึ่งเป็นความผิดตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา อัน

- ๕ -

เป็นความผิดที่มีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป เหตุเกิดที่ตำบลบุยุต อำเภอเมืองปัตตานี ตำบลยะรัง ตำบลปิตุมุติ อำเภอยะรัง ตำบลม่วงเตี้ย อังเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี และตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เกี่ยวพันกัน ต่อมาเจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสิบเอ็ดได้ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๙๑, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๓๕/๑, ๑๓๕/๒, ๒๐๙, ๒๑๐

จำเลยทั้งสิบเอ็ดให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๗

ถึงที่ ๑๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๔, ๑๓๕/๒ (๒), ๒๐๙

วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ เป็นกรรมเดียว

ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสมคบกันเตรียมการอื่นใดเพื่อเป็นกบฏตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๔ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๑๒ ปี ขณะกระทำความผิด จำเลยที่ ๒ ที่ ๑๐

และที่ ๑๑ อายุไม่เกินยี่สิบปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๖ คงจำคุกจำเลยที่ ๒ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ คนละ ๘ ปี ยกฟ้องโจทก์สำหรับ

- ๖ -

จำเลยที่ ๔ และที่ ๖ ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ ๑๐ และที่ ๑๑ อายุไม่เกินยี่สิบปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ จำคุกจำเลยที่ ๑๐ และที่ ๑๑ คนละ ๘ ปี ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลย ที่ ๒ และที่ ๓ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์และจำเลยที่ ๑ ที่ ๕ ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษากลับแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่

๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ มีคนร้ายร่วมกันฆ่าดาบตำรวจสัมพันธ์ อันยะลา เจ้าพนักงานตำรวจ ประจำสถานีตำรวจภูธรอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าตรวจค้น โรงเรียนประสานวิทยามูลนิธิหรือปอเนาะพงสตา และโรงเรียนบุญบันดาลหรือปอเนาะแนบาแด ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เคียงบริเวณสถานที่เกิดเหตุ กับควบคุมตัวนายมะตอเฮ สะอะ นายมะสุกรี สารอ นายราชิส สาแด นายอับดุลมุบีน มุลูการ์ นายอับดุลเลาะ สาแม็ง นายอับดุลเลาะ เจ๊ะเฮ็ง และนายสะตอปา ตือบิงมะหรือตือบิงหมีะ ซึ่งส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในโรงเรียนทั้งสองไปชักถาม

- ๗ -

ที่ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า จังหวัดยะลา และค่ายอิงคยุทธบริหาร จังหวัดปัตตานี และเจ้าพนักงานตำรวจได้ออกหมายจับจำเลยทั้งสิบเอ็ดมาดำเนินคดี สำหรับ จำเลยที่ ๔ และที่ ๖ คดีถึงที่สุดแล้วตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ให้ยกฟ้องโจทก์ คงมี ปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๑ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๙ หรือไม่ และ ตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือไม่ พันตำรวจโททินกร รังมาตย์ พยานโจทก์เบิกความถึงสาเหตุตรวจค้นโรงเรียนและ ควบคุมนายมะตอเฮ สะอะกับพวกดังกล่าวไปชกถามว่า จากการตรวจศพดาบตำรวจสัมพันธ์ พบว่าคนร้ายได้นำโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ตายไปด้วย และตรวจพบว่านายอับดุลเราะมาน เจ๊ะเต๊ะ ซึ่งเรียนและพักอาศัยอยู่ที่โรงเรียนบุญบันดาลเป็นผู้นำโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ตายไปใช้ โดยนำไปใช้ติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ เช่นนายมะสุกรี และจากการสืบสวนพบความเชื่อมโยงกับ นายมะตอเฮ นายราชาสี นายอับดุลมุบิน นายอับดุลเลาะ นายอับดุลเลาะห์ ซึ่งเรียนและ พักอาศัยอยู่ที่โรงเรียนประสานวิทยามูลนิธิ และโรงเรียนบุญบันดาล จึงเข้าตรวจค้นโรงเรียน ทั้งสองกับนำตัวผู้เกี่ยวข้องเชื่อมโยงดังกล่าวไปชกถามโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ

- ๘ -

กฏอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และโจทก์มีพยานโจทก์โทณัฐภัทร รัศมีสุขานนท์ พยานโจทก์โทธันยวีร์ วงศ์รัตน์ ผู้ร่วมซักถามและพยานโจทก์โทมะหะมะอิดีอ๊ะระ สาทวี ผู้สอบสวนเบิกความประกอบผล การซักถาม บันทึกการให้ถ้อยคำและบันทึกคำให้การนายมะตอเฮ เอกสารหมาย จ.๓๔ จ.๓๘ และ จ.๔๔ ถึง จ.๔๘ นายราชิส เอกสารหมาย จ.๒๐ ถึง จ.๒๒ นายอับดุลมุบิน เอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ นายมะสุกรี เอกสารหมาย จ.๓๑ จ.๓๗ และ จ.๕๑ นายอับดุลเลาะ เอกสารหมาย จ.๒๗ และ จ.๕๒ นายสะตอปา เอกสารหมาย จ.๔๒ จ.๔๓ และ จ.๕๓ และนายอับดุลเลาะ เอกสารหมาย จ.๓๕ และ จ.๕๔ กับคำเบิกความ ของนายมะตอเฮ นายราชิส และนายอับดุลมุบิน พยานโจทก์ได้ความสรุปว่า บุคคลผู้ให้ ถ้อยคำดังกล่าวรวมทั้งบุคคลอื่นซึ่งส่วนมากเรียนและพักอาศัยอยู่ที่โรงเรียนประสานวิทยามูลนิธิ และโรงเรียนบุญบันดาล ต่างถูกชักชวนให้เข้าเป็นสมาชิกขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี เริ่มจาก เข้าพิธีชูปะแหหรือสาบานว่าเข้าเป็นสมาชิกและจะไม่บอกใคร จากนั้นเข้าร่วมรับฟังคำบรรยาย จากบุคคลต่าง ๆ เช่น นายมาหะมะหรือมาหะมะ บาเห ซึ่งเป็นอุstadหรือครูประจำโรงเรียน ธรรมวิทยามูลนิธิ นายชัน ไม่ทราบนามสกุล โดยบรรยายมีเนื้อความสำคัญว่า เดิมรัฐปัตตานี

- ๙ -

เป็นรัฐอิสระ แต่มาถูกรัฐบาลสยามเข้ามาแย่งรุกรานเข้าไปปกครอง ทั้งกวาดต้อนคนไป
 ขูดคลองแสนแสบที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นหน้าที่ของลูกหลานชาวรัฐปัตตานีซึ่งมีอาณาเขต
 ดินแดนรวม ๓ จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส กับอีก ๔ อำเภอของจังหวัด
 สงขลา คือ เทพา สะบ้าย้อย จะนะ และนาทวี จะต้องกอบกู้เอกราชของรัฐปัตตานี
 กลับคืนมา เพื่อให้ให้เป็นรัฐที่ปกครองโดยศาสนาอิสลาม จากนั้นมีการแบ่งกลุ่มกัน
 ฝึกร่างกาย เช่น วิ่ง กระโดดตบมือ กระโดดสลัดเท้า วิดพื้น ฝึกทำนังยong ๆ คล้ายถือปืน
 ขยับตัวไปข้างหน้า เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง กับฝึกจิตใจให้กล้าด้วยการไปขโมยสิ่งของตาม
 สถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า โดยอยู่ในความควบคุมของครูฝึก จนกระทั่งเป็นที่
 พอใจของสมาชิกของขบวนการระดับสูงว่าร่างกายและจิตใจพร้อมที่จะปฏิบัติการก็จะให้
 แบ่งฝ่าย เช่น ฝ่ายเศรษฐกิจ ฝ่ายการเมือง ฝ่ายทหารหรือฝ่ายMAY เฉพาะฝ่ายทหาร
 หรือฝ่ายMAY ที่จะออกปฏิบัติการจะต้องฝึกยุทธวิธีการสู้รบตลอดจนการใช้อาวุธ วัตถุประสงค์
 ซึ่งปฏิบัติการที่อยู่ในหน้าที่ของฝ่ายทหารหรือฝ่ายMAY มีทั้งการลอบฆ่าเจ้าพนักงาน วางเพลิง
 เผาทรัพย์สินของราชการ ลอบวางระเบิดในสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานที่ชุมนุมชน โดยจุดประสงค์
 ให้ประชาชนตื่นกลัว เห็นว่า บันทึกถ้อยคำและคำเบิกความดังกล่าวกล่าวถึงบุคคลและสถานที่ที่

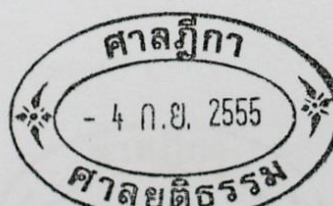
ศาลฎีกา

- 4 0 9 2555

- ๑๐ -

เกี่ยวข้อง ทั้งมีการนำชี้ถึงสถานที่โยนฝึกฝนร่างกายและฟังคำบรรยาย สอดคล้องเชื่อมโยงกัน
 นำเชื่อเป็นความจริง เฉพาะข้อที่ว่ามิชอบการแบ่งแยกดินแดนออกเป็นอิสระรัฐปัตตานีนั้น
 โจทก์มีพยานตำรวจโทวิรัช ศรีประทุมวงศ์ เป็นพยานเบิกความมีใจความว่า ขบวนการแบ่งแยก
 ดินแดนเริ่มมาแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครอง ทำให้เจ้าเมืองปัตตานีที่ใช้
 อำนาจปกครองขณะนั้นไม่พอใจเพราะฐานะและอำนาจลดลง ทั้งรัฐบาลไทยได้นำนโยบาย
 วัฒนธรรมบางอย่างมาใช้ เช่น การห้ามสวมใส่ธง ห้ามคลุมหน้า ก็ขัดกับวิถีชีวิตของ
 ประชาชน จนต่อมามีการเรียกร้องสิทธิต่อรัฐบาล เช่นการนำภาษายาวีมาเป็นภาษา
 ราชการ การต้องมีข้าราชการเป็นมุสลิมอัตราร้อยละ ๘๕ ซึ่งการเคลื่อนไหวดังกล่าว
 ทำให้เกิดความเข้าใจผิดกับรัฐบาล นำไปสู่การตั้งข้อหาทกบฏ ทำให้ประชาชนบางส่วน
 ต้องหลบหนีเข้าป่าตั้งกองกำลังขึ้นต่อสู้ และเกิดกลุ่มกองกำลังต่าง ๆ เคลื่อนไหวต่อสู้
 จนต่อมามีกลุ่มบีอาร์เอ็นโคออดิเนตที่มีการต่อสู้ที่เข้มแข็งและเป็นระบบ ได้รับการอุดหนุน
 เงินทุนจากต่างประเทศโดยมีผู้นำที่มีการศึกษาสูง กับได้เปลี่ยนยุทธวิธีมาหาสมาชิกจาก
 นักเรียนตามปอเนาะและตาดึกาที่เป็นโรงเรียนสอนศาสนาต่าง ๆ มีการฝึกพัฒนาเยาวชน
 ที่เป็นสมาชิกเป็นกองกำลังติดอาวุธ ซึ่งกลุ่มหรือขบวนการดังกล่าวมีเป้าหมายชัดเจนในการ

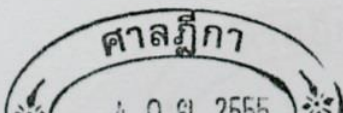

- ๑๑ -

แบ่งแยกดินแดนจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส กับอีก ๔ อำเภอ ของจังหวัดสงขลาตั้งเป็น
 รัฐปัตตานี มีแผนที่แสดงอาณาเขตและธงที่เป็นสัญลักษณ์ดังปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.๓๙
 และ จ.๔๐ และมีการปฏิบัติการต่าง ๆ เช่น โจมตีหน่วยที่ตั้งทหาร ปล้นเอาอาวุธปืนไป
 การฆ่าผู้นำท้องถิ่น รวมทั้งครั้งล่าสุดคือลี้กอลบฆ่าและตัดคอดาบตำรวจสัมพันธซึ่งเป็น
 เจ้าพนักงานของรัฐ เห็นว่า พยานโจทก์ปากนี้เคยรับราชการอยู่กองบัญชาการตำรวจ
 สันติบาล มีความรู้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติกลุ่มก่อการร้ายในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ข้อเท็จจริงที่เบิกความมาจึงน่าเชื่อถือ ทั้งสอดคล้องกับคำเบิกความและคำให้การของนาย
 มะตอเฮ นายมะสุกรี นายราชิส นายอับดุลมุบีน นายอับดุลเลาะ นายอับดุลเลาะ และ
 นายสะตอปา คดีฟังได้ว่ามีขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีโดยเป็นคณะบุคคลที่ตั้งขึ้นเพื่อมุ่งหมาย
 กระทำการแบ่งแยกราชอาณาจักรหรือยึดอำนาจปกครองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักร
 ทั้งมีการใช้กำลังประทุษร้ายกระทำการอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรืออันตรายอย่างร้ายแรง
 ต่อร่างกายรวมทั้งกระทำการอันใดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐ โดยมุ่งหมาย
 เพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลอันเป็นความผิดฐานกบฏและก่อการร้าย และจากคำเบิกความ
 ประกอบคำให้การชั้นซักถาม ชั้นสอบสวนของนายมะตอเฮ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๙ จ.๓๘

และ จ.๔๕ ถึง จ.๔๘ กับคำให้การชั้นซักถาม ชั้นสอบสวนของนายมะสุกรี ตามเอกสาร
 หมาย จ.๓๑ จ.๓๗ และ จ.๕๑ ได้ยื่นยันและชี้ภาพพระบงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และ
 ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ซึ่งเรียนอยู่โรงเรียนและห้องเดียวกันตรงเข้าเป็นสมาชิกขบวนการกู้ชาติ
 รัฐปัตตานี โดยได้ร่วมกันทำพิธีชูปะทะหรือสาบาน ร่วมแบ่งกลุ่มไปรับการฝึก การบรรยาย และ
 ฝึกฝนร่างกายจิตใจ โดยมีจำเลยที่ ๕ เป็นครูฝึกร่างกายและจิตใจคนหนึ่ง ในส่วนจำเลยที่ ๒
 และที่ ๓ ยังได้ร่วมกันนำรถจักรยานยนต์ของคนมาใช้ในกิจกรรมของกลุ่มและจากคำให้การ
 ของนายราชิส เอกสารหมาย จ.๒๑ ก็ระบุว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ติดต่อนำมาหาผู้กับ
 นายสะตอปา สมาชิกคนสำคัญของขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี เห็นว่า แม้คำเบิกความ
 คำให้การชั้นสอบสวนและซักถามจะเป็นการขัดทอดจากผู้เป็นสมาชิกของขบวนการด้วยกัน แต่
 ก็ไม่ได้เป็นการปิดความผิดของตน โดยเป็นเพียงการเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ที่ประสบพบเห็นมา
 มีรายละเอียดยืดยาวเชื่อมโยงกันประกอบด้วยชื่อบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนายมะตอเฮ
 และนายมะสุกรี ก็ได้นำชี้สถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับฟังการบรรยาย การ
 ฝึกฝนร่างกายและจิตใจว่ามีอยู่จริง เรื่องราวเหล่านี้มีอยู่และรู้เห็นกันเฉพาะในกลุ่มสมาชิก
 โดยที่บุคคลภายนอกไม่อาจจะล่วงรู้ พันตำรวจโทณัฐภัทร พันตำรวจโทธัญยวีร์ พันตำรวจโท

ศาลฎีกา

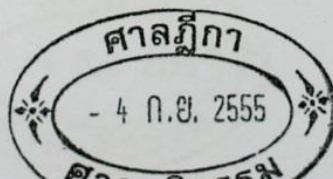

- ๑๓ -

วิพัฒน์ สุวรรณรัตน์ และพันตำรวจโทไมหะมะอิดือระ ผู้ร่วมชกถามและสอบสวน เป็น
 เจ้าพนักงานของรัฐที่ปฏิบัติตามหน้าที่ ไม่เคยรั้งหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓
 ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ มาก่อน จึงไม่มีเหตุที่จะสร้างเรื่องขึ้นมาปรักปรำหรือไปข่มขู่
 บังคับ จูงใจให้สัญญาผู้ให้ถ้อยคำแต่นำเชื่อว่านายมะตอเฮ นายมะสุกรี กับพวกได้ให้การ
 หลังจากได้รับฟังคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้นำศาสนาที่ร่วมการชกถาม ประกอบกับต้องการ
 ใช้ชีวิตอิสระเหมือนประชาชนทั่วไปแทนการใช้ชีวิตท่ามกลางความหวาดระแวงตามที่นายมะตอเฮ
 และนายมะสุกรี ได้เบิกความและให้การมา ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่านายมะตอเฮ นายมะสุกรี รวมทั้ง
 นายราชิส นายอับดุลมุบิน นายอับดุลเลาะ นายอับดุลเลาะ และนายสะตอปา ล้วนต่าง
 เบิกความและให้การมาตามความจริงและด้วยความสมัครใจ คดีรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๕
 ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๙ และจำเลยที่ ๒
 และที่ ๓ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ส่วนฎีกาของ
 จำเลยที่ ๑ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามคำพิพากษาของ
 ศาลชั้นต้น ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ ๒ อายุไม่เกินยี่สิบปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสาม

- ๑๔ -

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ จำคุก ๘ ปี ส่วนโทษของจำเลยที่ ๓ ให้บังคับ
ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๙.

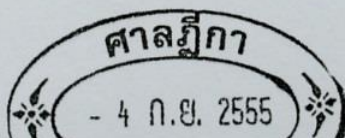
นายสนอง เล่าศรีวรกต

นายโสภณ โรจน์อนนท์

นายเฉลิมเกียรติ ชาญศิลป์

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๗๐๐-๑๒๗๐๓/๒๕๕๕

ศาลฎีกา.พ. 2558

วันที่

เดือน

พุทธศักราช ๒๕๕๖

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดยนายโสภณ โรจน์อนนท์

ได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะและมีความเห็นพ้องกัน ดังลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่าง

คำพิพากษาแล้ว แต่เนื่องจากนายโสภณ โรจน์อนนท์ พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะลงลายมือชื่อ

ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

